

Een uitgave van de Vereniging tot instandhouding en uitbreiding der Zaanlandse Oudheidkundige Verzameling Jacob Honig Jansz. Jr.

Beste Vrienden van het Honig Breethuis,

Met trots presenteren wij u onze Nieuwsbrief.

U ziet het, uitgebreider dan voorheen en mooi in kleur. Wij kunnen u nu nog beter informeren over alles wat bij ons speelt en wat onze plannen zijn, en we willen dat dit jaar nog een paar keer doen. Op deze manier participeert u ook op papier met het vele wat we doen en wat bij ons speelt; u kunt zo instappen. Ja, dat Honig Breethuis is een gezellig, enthousiast en actief clubje, waar je bij wilt horen.

In het afgelopen drukke jaar hebben we een aanmerkelijke stijging van bezoekers aan ons museum geboekt. Dat moeten we natuurlijk doorzetten. We hebben daartoe meerdere goede plannen op de plank liggen. Dit jaar zijn we van plan ook meer vrienden aan ons te binden. We hopen ook meer vrijwilligers binnen te kunnen halen zowel als gastvrouw/-heer, als ook om

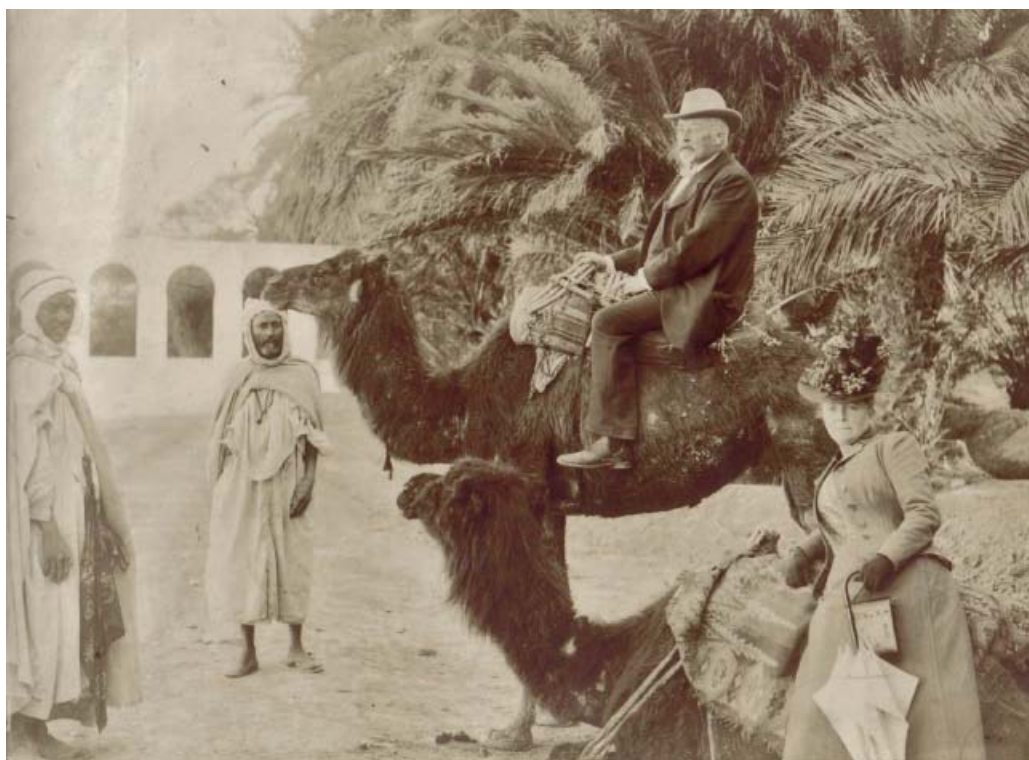
ons te helpen bij exposities, evenementen, en in de verschillende specialistische commissies. Help ons zoeken en vinden!!

De introductie voor deze mooie Nieuwsbrief schrijf ik met de bedoeling om voor u uitnodigend te zijn. Wij worden graag ondersteund door uw specifieke kennis. Schrijf ons over uw specifieke kennis en achtergronden. U merkt het, wij vinden het leuk om u te leren kennen en met ons te laten samenwerken. Het wordt best uitdagend en het opent nieuwe perspectieven voor u en ons allen.

Kom en ervaar opnieuw het Honig Breethuis. Praat eens met ons. Luister bij en met ons naar mooie muziek of een goede lezing. Of ga eens met ons op stap.

Wij hopen u spoedig te zien en ondertussen wens ik u veel leesplezier!

Jan Nieuwhoff (voorzitter)

*De Zaadijker arts Dr. Jan Mulder met nicht in Noord-Afrika omstreeks 1900
[Collectie ZOV, nalatenschap mevrouw Clara Louise Ruijs-Seelig, Den Haag]*

RECENTE AANWINST

Eind 2010 verwierf onze vereniging een verzameling fraaie 19de-eeuwse portretfoto's. Het gaat hierbij om een luxe familiealbum met foto's van leden en verwanten van de familie Alberti en meerdere foto's van de Zaadijker arts Dr. Jan Mulder en zijn echtgenote Antje Mulder-Prins.

De foto's zijn nagelaten door mevrouw Clara Louise Ruijs-Seelig (1923-2010) uit Den Haag. Van moederszijde stamde zij af van de familie Alberti. In dit nummer vindt u een herplaatsing van een artikel over Dr. Mulder en zijn echtgenote naar aanleiding van hun 40-jarig huwelijk in 1903.

DR. JAN MULDER (1830-1905) EN ANTJE MULDER-PRINS (1837-1909)

EEN BEVLOGEN EN BEREISD ECHTPAAR

In onze tijd die bepaald wordt door massatoerisme en negatieve reisadviezen ogen de reisfoto's van de Zaanlijker arts Dr. Jan Mulder, zoals wij die aantreffen in het familie-album dat wij onlangs kregen, als een exotische vlucht uit de werkelijkheid. De populaire Dr. Mulder woonde aan de Lagedijk 82 naast het huidige Honig Breethuis. Zijn zuster was Neeltje Mulder, echtgenote van Jacob Honig Jansz. Jr., grondlegger van de Zaanlandsche Oudheidkundige Verzameling. Behalve als kundig arts stond de dokter te boek als een goedlachse levensgenieter. De maaltijd liet hij steevast vooraf gaan door de aanhef: "Heere zegen dit en dat; Morgen lust ik ook weer wat!" Hieronder een biografie uit *De Hollandsche Jongen* van 17 mei 1903, slechts twee jaar voor zijn dood na een rijk en bereisd leven.

"Dr. Mulder is de zoon van eenen in de nabijheid van Emden geboren Gerrit Mulder, die op Zaanlijk is komen wonen, waar hij niet alleen het toezicht over de molens 'Het Huis Assumburg' en de 'Poelsnip' toebehoorende aan den Heer Claas Tholen had, maar ook een bloeiende factorszaak dreef.

Dr. Mulder is geboren den 14en October 1831 [moet zijn: 1830, red.]. Reeds vroeg toonde hij veel aanleg voor de studie, maar zijn vader had liever gezien, dat hij hem in de zaak opvolgde. Hij heeft zijn studie genoten aan de Hoogeschool te Leiden. Hier is nog een aardige gebeurtenis aan verbonden. Eens was er een maskerade-optocht, waar studenten aan deelnamen; dokter's moeder was daar ook juist tegenwoordig, toen er een ongeluk gebeurde en daar zij geen groot vertrouwen had in zijne talenten als ruiter, informeerde ze dadelijk of het ongeluk haren zoon overkomen was, maar weldra bekwam zij van haar schrik, toen ze hem vrolijk zag voorbij rijden.

Toen hij zijne studiën te Leiden had vol-eindigd is hij nog als practicus werkzaam geweest in Weenen en in Praag. Daarna vestigde hij zich te Zaanlijk, waar hij weldra eene bloeiende praktijk had. Achtereenvolgens werd hij lid van den Raad en Wet-houder; tegenwoordig heeft hij nog zitting

*Dr. Jan Mulder met reisgenote en route omstreeks 1900.
[Collectie ZOV, nalatenschap medvrouw Clara Louise Ruijs-Seelig, Den Haag]*

in de Gezondheidscommissie en bekleedt hij een waardige plaats in de vereeniging tot Onderzoek van Apotheken. Zijn oordeel wordt in de verschillende commissie's

waarin hij zitting heeft, zeer gewaardeerd. Uit zijn verblijf als dokter in Weenen en in Praag, blijkt reeds zijn lust de wereld te zien, een lust, die hij ook later botvierde, toe zijn praktijk hem dit veroorloofde en aardig weet hij te vertellen van Zwitserland, Italië, Schotland, Noorwegen en zelfs van het Beloofde Land en Noord-Afrika.

Mevrouw A.C. Prins is de dochter van wijlen den WelEd. Heer Pieter Prins, koopman en tegelijk Burgemeester van de bloeiende plaats Wormerveer, zij trad den 21sten Mei

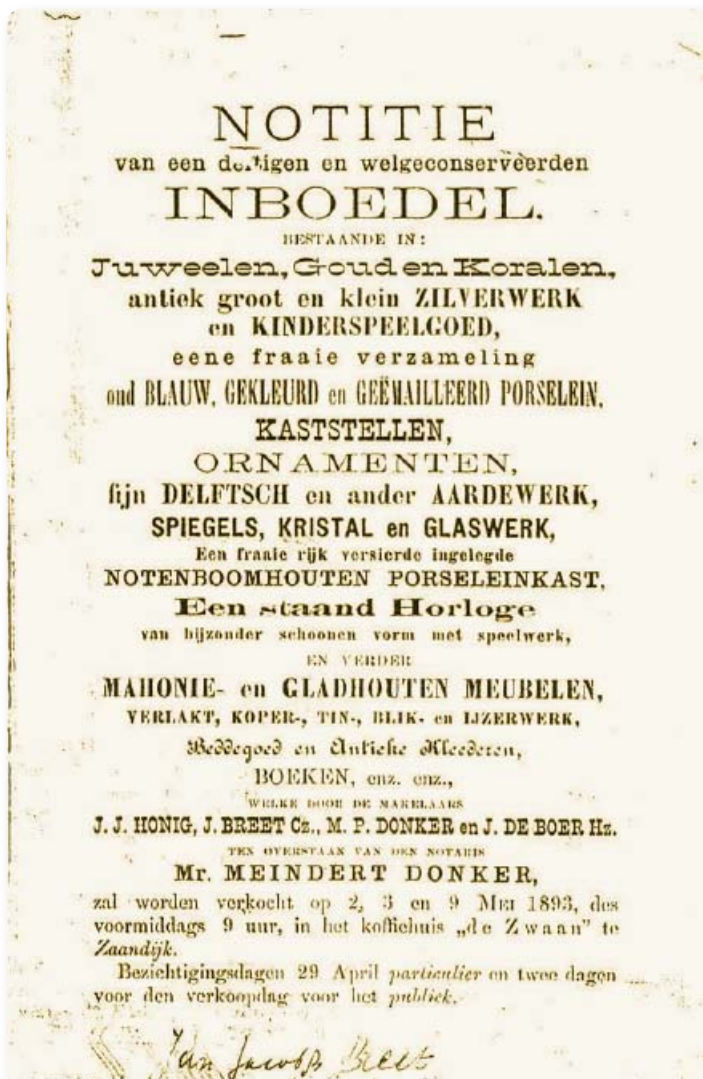
Dr. J. Mulder, rustend geneesheer te Zaanlijk, is Maandagavond te Madrid, alwaar hij op een ontspanningsreis vertoefde, in den ouderdom van 74 jaar overleden, aan de gevolgen eener hartaandoening. Dinsdag l.l. is de overledene volgens zijn verlangen te Madrid op het Protestantische Hollandsche Kerkhof begraven.

1863 in 't huwelijk met Dr. J. Mulder. Zij vergezelde hem dikwijls op zijne reizen en was voor hem een gezellige reisgenoot. Eens was hier aan de Zaan de cholera uitgebroken en Mevrouw Mulder kwam op het denkbeeld om met eenige dames gelden voor de arme slachtoffers in te zamelen. Toen ze al een aardig sommetje bijeen hadden, bleek het, dat de ziekte niet zoo kwaadaardig was, als ze zich in 't eerst liet aanzien en ze besloten toen een Liefdadigheidsfonds op te richten. Ook heeft ze nog gefungeerd als regentes van 't Weefhuis."

Bron: *De Hollandsche Jongen – Veertiendaagsch Blad voor Hollandsche Jongens en voor hen, die er belang in stellen. 2e Jaargang No. 32, Zondag 17 Mei 1903*

Dr. Jan Mulder (rechts) aan boord op de Middellandse Zee omstreeks 1900
[Collectie ZOV, nalatenschap mevrouw Clara Louise Ruijs-Seelig, Den Haag]

Boedelbeschrijving van Jan Jz Breet, 1893 [Collectie ZOV - foto GAZ]

“EEN DEFTIGEN EN WELGECONSERVEERDEN INBOEDEL”

Met de dood van Jan Jacobsz. Breet (1815-1892) kwam een einde aan de bewoning van het pand sinds 1770 door drie generaties van het papierfabrikeursgeslacht Breet. In 1893 werd bij een openbare verkoping de 'zeer kostbaar ingerichte' woning verkocht. Hiertoe behoorden ook de drie belendende panden in gebruik als keuken en bergplaats, stalling met koetsierswoning en wagenhuis.

Bij de herinrichting van het huis in 1999 is getracht de situatie van omstreeks 1830 te reconstrueren, toen het pand bewoond werd door het gezin van Jacob Cornelisz. Breet (1778-1847), papierfabriekier in het familiebedrijf C. & I. Honig Breet.

G.J. Honig stelt dat bij zijn bezoek aan Jan Jacobsz Breet in 1888: “De boven voorkamer nog geheel ouderwets (maar indrukwekkend) was ingericht, met een Zaans Blauw geschilderde zoldering en wagenschot-betimmering, matten op de vloer en oude meubelen, waaronder een fraai glazen zilver- en porseleinkast.” De inrichting van het Honig Breethuis is goeddeels gebaseerd op de plattegronden zoals die in 1893 door G.J. Honig zijn opgetekend. Om praktische redenen zijn het kantoor en de slaapkamer daarbij naar de eerste verdieping verplaatst. Bij de reconstructie van het interieur, zoals dat tussen 1826 en 1847 bewoond werd door het gezin Breet-De Jager, kon niet worden

als 'Een deftigen en welgeconserveerden inboedel'. Hiertoe behoorden onder meer 'Een staand horloge van bijzonder schoonen vorm met speelwerk' en 'een fraaie rijk versierde ingelegde notenboomhouten porseleinkast'. Het laatste staat, als enig resterend meubelstuk, weergegeven op de plattegrond uit hetzelfde jaar als de boedelverveiling. [Zie *Nieuwsbrief* Nr. 21]

EXTRA FRAYE PORCELIJNKAST

Bovendien is er in het nagelaten familiearchief een rekening bewaard gebleven van meubelmaker Pieter Uylenburg van 12 mei 1775 voor het maken van 'Een extra fraye Porcelijnkast'. Daarnaast kon gebruik worden gemaakt van een boedellijst en taxatie uit 1808 van Arent Jacobsz. Breet (1745-1807). Omdat deze kinderloos stierf, vielen verschillende van zijn familiebezittingen in handen van zijn neef Jacob Cornelisz Breet. Deze stelde in 1838 en 1845 bij notaris Donker testamenten op, waarin eveneens bepaalde eigendommen worden genoemd. Ter vergelijking is voorts gekeken naar de zeer uitgebreide boedellijst uit 1885 van de inventaris van Maartje Jacobsd. Breet (1807-1885). Zij was de jongste zus van Jan Breet en weduwe van Willem Honigh (1809-1871), tot haar dood woonachtig in het 'Groote Huis' aan de Lagedijk 146.

beschikt over de oorspronkelijke inventaris. Als vermeld is deze in 1893 geveild. Wel is bij de inrichting uitgegaan van de daartoe opgestelde boedellijst van de nalatenschap van Jan Breet, laatste bewoner en erfgenaam van het familiebezit. Deze staat omschreven

VRIJETIJDSBESTEDING

Behalve de luxe huisraad omvatte de boedel van Jan Breet onder meer de volgende voorwerpen die inzicht geven in zijn vrijetijdsbesteding:

- 13 vogelkooien en 1 vogelknip,
- 1 mahoniehouten speeltafelje,
- 2 damborden, 2 omberdozen met fiches,
- 1 eikenhouten kolfbalwarmer met 2 ballen en 1 kolf, 1 muziklessenaar,
- 1 fluit, 1 tamboerijn, 1 hemel- en aardeglobe, een Illuminatietoestelletje,
- 2 telescopen, 1 zilveren teekenpen,
- 1 zilveren potloodpen, een passerdoos,
- 2 verrekijkers, 3 degens,
- 2 schiettoestellen en 1 dolk

FAMILIEPORTRETTE

Tot de weinige inventarisstukken die tot het oorspronkelijke familiebezit kunnen worden gerekend, behoren de familieportretten, die in 1817 door Wijnand Esser in pastel zijn uitgevoerd. De lichtgevoelige portretten worden in het Honig Breethuis omwille van behoud als reproductie getoond, zij het in de oorspronkelijke lijsten. Ook het haardscherm met ter weerszijden voorstellingen van de beide papiermolens De Veenboer en Het Herderskind moeten uit bezit van de familie Breet stammen. Verreweg de meeste overige inventarisstukken (zoals ook het porseleinkabinet en het staand horloge) zijn op basis van bovenstaande documenten gekozen uit de collecties van de Zaanlandse Oudheidkundige Verzameling (ZOV) en het Instituut Collectie Nederland (ICN).

De panden die Jan Jsz. Breet naliet aan zijn nichtje Grietje Dekker-Smit.

Hiermee toont het Honig Breethuis een gegoed Zaan binnenhuis, zoals dat in de Biedermeiertijd werd bewoond. De vertrekken vormen geen aaneenschakeling van stijkkamers. Ze bieden een natuurlijke balans tussen huisraad uit de gekozen én voorafgaande perioden. Daarmee is een inrichting nagestreefd, zoals die door de drie generaties bewoners bijeen zouden kunnen zijn gebracht.

PvL

ZAANSE FAMILIEPORTETTEN (1) VIS VAN ZAANDIJK

Van links naar rechts:
Grietje Vis-Breet (1809-1888)
Gerrit Vis (1818-1866) penningmeester ZOV
Geertje Vis-Honigh (1815-1887)

Jacob en Grietje Breet waren dorps- en generatiegenoten van de koopman en oliefabrikant Jacob Vis (1784-1828) en diens echtgenote Aaltje van Bergen (1782-1830). Aaltje's ouderlijk huis was het pand aan de Lagedijk 240, vanouds het Noorderhuis.

Het paar huwde op 4 april 1802 en woonde aanvankelijk in het huis tegenover het Weeshuispad. Jacob Vis bezat acht oliemolens, waaronder De Zoeker, drie pelmolens, alsmede 14/64 parten in papiermolen De Herder (tussen 1838 en 1842 in bezit van C&I Honig Breet) en 12/64 parten in papiermolen De Herderin. Van 5 juli tot 1 augustus 1809 maakten Jacob en Grietje Breet met hun oudste kinderen Grietje en Cornelis en het echtpaar Jacob en Aaltje Vis met hun kinderen Jan en Maartje *Eene Reis van Plai-zier* (Reisjournaal in bezit van J. Kuyt, Heiloo). De gezinnen werden vergezeld door hun beider dienstboden. Negen van de elf kinderen van Jacob en Aaltje stonden later aan het roer van Zaanse bedrijven.

GRIETJE VIS-BREET

De familiegeschiedenis is zorgvuldig gedocumenteerd in het boek *Vis à Zaandyk* (1974) en levend gehouden door de Stichting Familie Vis. Het Zaanse Museum wijdde in 2002 onder de titel *Vis van Zaandijk – Een Zaanse Familie in Beeld* een expositie aan Jacob en Aaltje Vis en hun nageslacht.

Tussen 28 mei en 10 juli zijn de portretten van Jacob en Aaltje en hun kinderen opnieuw te zien in het tentoonstellings-

kabinetje. Klaas Vis (1809-1859), de vierde zoon uit het huwelijk, huwde op 5 december 1830 Grietje Klaasdr. Breet (1809-1888). Grietje was de oudste dochter van papierfabrikant Klaas Cz. Breet en Guurtje de Vries en groeide op in het huis aan de Lagedijk 48. Het huwelijk bleef kinderloos en Grietje Vis-Breet overleefde haar man bijna dertig jaar. Zij was oprichtster van de Vereniging van Moederlijker Liefdadigheid. Het graf van Klaas en Grietje is bewaard gebleven onder nr. 55.

NOORDERHUIS (1972-2010)

Gerrit Vis (1818-1866), de zevende zoon van Jacob en Aaltje, huwde op 28 juli 1844 Geertje Honigh (1815-1887) en bewoonde het Noorderhuis. Hij was jarenlang bestuurslid en penningmeester van de Zaanlandsche Oudheidkundige Verzameling, waaraan hij ook diverse collectiestukken

schonk. Het Honig Breethuis toont sedert enige jaren in de buffetkast op de bovenverdieping een fraaie collectie miniatuurzilver uit de nalatenschap van Adriana Elisabeth Peters-Vis (1914-1976), achterkleinkind van Gerrit en Geertje.

Na de verplaatsing van het Noorderhuis naar de Zaanse Schans kreeg het pand in 1972 een museale bestemming. De kamer aan de zijde van de Kalverringdijk werd ingericht in empirestijl, waarin ook het echtpaar Vis-Van Bergen zich - evenals Jacob en Grietje Breet - in pastel en profiel liet vereeuwigen door Wijnand Esser (1779-1860). Daarmee werd de bezoeker van de Zaanse Schans een blik gegund in een typisch Zaanse binnenhuis. In de achterkamer werd een opstelling gerealiseerd van oud-Zaanse kostuums uit de Zaanlandse Oudheidkundige Verzameling, deels

ontleend aan het toneelstuk *De Bloem van Zaandijk* (1894). Het beheerdersechtpaar Dirk en Lida Kind wist het museum op de kaart te zetten dankzij hoogwaardige wisselexposities van historische textilia.

PvL

Gevelbord Noorderhuis met familie-wapens Van Bergen, Honig en Vis.

EXPOSITIE AVONDMAAL- SERVIES

Van 20 maart t/m 15 mei exposeert het Honig Breethuis het zilveren avondmaalstel uit 1854, afkomstig uit de hervormde kerk te Koog aan de Zaan. Onze Nieuwsbrief nr. 17 van april 2007 wijdde reeds een uitgebreider artikel aan dit kerkzilver. Het stel werd door de kerkenraad bekostigd voor de riantsom van f 1.590 uit een nalatenschap van Marijtje Honig (1772-1850).

De zilversmeden J.D. Arnoldi en J.W. Wielick tekenden voor de vervaardiging van het servies, dat bestaat uit vier bekers, een offervaas, twee kleinere en een grote schaal met een totaalgewicht van maar liefst acht kilo. Het stel zit gevat in een mahoniehouten foedraal. Arnoldi en Wielick waren verbonden aan de firma A. D. Verschuur en hadden een atelier aan de Egelantiersgracht te Amsterdam.

De expositie toont naast het servies ook een allerliefst pastelportret uit 1779 door Rienk Jelgershuis van een zevenjarige Marijtje. Daarnaast is er een geschilderd interieur te zien van de hervormde kerk, waar het avondmaalstel tot 1980 in gebruik was. Op 31 maart houdt conservator Hester Wandel een voordracht over het waardevolle zilveren ensemble. Voor 2012 is een expositie in voorbereiding van zilverwerk vervaardigd door de Zaanse firma Vet.

EEN NIEUW HUIS VOOR TRIJNTJE BIJ

Kinderen uit de onderbouw van De Regenboogschool in Assendelft hadden de primeur; zij mochten woensdag 2 februari jl. het nieuwe huis van Trijntje Bij inwijken. Trijntje is onderdeel van het educatieve programma dat wij aanbieden aan kinderen van het basisonderwijs. Zij leert ze met behulp van een poppenhuis hoe de mensen in de Zaanstreek vroeger woonden en hoe anders zij hun huishouden deden dan wij tegenwoordig.

De leerlingen worden opgevangen in het Weefhuis schuin aan de overkant. Daar maken ze kennis met Trijntje Bij die hen vertelt over het dagelijkse leven vroeger en vervolgens bezoeken ze in kleine groepjes het echte woonhuismuseum. De achterblijvers maken ondertussen van karton Delftsblauwe smuigertegeltjes. Door intensief gebruik was het oude poppenhuis tot op de draad versleten. Gelukkig boden de burens van het Honig Breethuis, de familie Zegers-Deerenberg, aan om een nieuw onderkomen voor Trijntje te maken. In hun bijzijn vierden we een feestelijke housewarmingparty met slingers in de vorm van bijtjes, limonade en soesjes. De kinderen waren net zo enthousiast over het nieuwe huis als Trijntje zelf en raakten niet uitgekeken op alle miniatuurmeubeltjes. De antieke kast, de tafel met het servies, de ouderwetse kachel, de staande klok, de kroonluchters, het schellekoord en zelfs de familieportretten uit het echte Honig Breethuis zijn allemaal in het kleine huis terug te vinden. Onze museum'juffen' Joke Fieseler, Karin Kruijver en Claudia Bolhaar hebben zich dan ook veel moeite getroost om alles zo authentiek mogelijk

in te richten. Het nieuwe houten poppenhuis heeft een afneembaar dak en is veel sterker dan het oude. Dat moet ook wel want keer op keer wordt het heen en weer gesjouwd tussen het Honig Breethuis, waar het opgeslagen staat, en het Weefhuis. Dankzij de zijramen die tegelijk als draaggreep dienen is dat transport nu veel gemakkelijker.

Het poppenhuis van Trijntje Bij wordt niet getoond in het museum, want het is een educatief object en bevond zich er ook niet in de periode rond 1830 waarin het Honig Breethuis is ingericht. *WvR*

JEUGD IN HET HONIG BREETHUIS

De tijd voordat het Honig Breethuis een museum was, vormt voor sommige mensen nog een levende herinnering, dat bleek onlangs uit een gesprek dat ik had met J.W. (Wim) de Boer uit Koog aan de Zaan.

De heer De Boer kent het huis goed: hij was lange tijd penningmeester van de Zaanlandse Oudheidkamer (de voorloper van het Honig Breethuis). Daarbij was zijn moeder een Honig; zij hoorde tot de Koger tak (de olieslagers). Als boezemvriend van Evert Smit Jr. (een tantezegger van de laatste bewoonster Neeltje de Jager) kwam hij regelmatig in het huis, dat er op veel punten toen anders uitzag. Ook verder terug in de familie kan De Boer terugkijken op de rijke Zaanse geschiedenis: zijn overgrootvader erfde ooit de molens De Koperslager en de Ooijevaar.

KAMERS OP ZOLDER

De Zaankamer was in de jaren vóór 1940 woonkamer van mevrouw De Jager. Geheel naar de smaak van toen stond de kamer vol met allerlei spulletjes, zoals op de bij vrijwilligers en regelmatige bezoekers welbekende foto nog duidelijk te zien is. Wanneer het in de winter door de oostenwind aan de Zaanzijde te koud was nam tante haar intrek in de voor- of tuinkamer. Die was in die dagen nog deftig donkergroen geschilderd; de huidige roze kleur van de balken werd bij een restauratie in de jaren vijftig aangebracht, mogelijk om het (frivole) rococokarakter van de ruimte te onderstrepen. Slapen deed mevrouw De Jager op de verdieping; in de ruimte die nu Salon is stond haar bed, met het hoofdeinde tegen de schoorsteenmantel. De bedsteden op de begane grond werden toen al niet meer gebruikt.

Wanneer de jongens een tochtje met de zeilboot van Evert Jr. wilden ondernemen moesten zij naar boven om zeil- en andere spullen te halen. Die lagen op de zolder boven de Zaankamer, achter wat nu de dienstbodekamer is. De ruimte liep toen nog geheel door; de aftimmering van nu was er toen nog niet. Hier was ook de droogzolder; verder waren er aan de lange kanten kasten. Niet alle tochtjes verliepen even fortuinlijk: De Boer vertelde hoe hij op een zondag met de kano wilde gaan varen. Vanwege de zondag was hij gekleed in zijn nette pak, maar zoals vaker in zulke situaties raakte hij juist toen te water.

WOONHUIS WORDT MUSEUM

Nadat mevrouw De Jager in 1940 was overleden, werd het huis het onderkomen voor de Zaanlandsche Oudheidkundige Verzameling (ZOV). Die collectie was tot die tijd opgesteld op de verdieping van het (nu voormalige) raadhuis van Zaandijk aan de Lagedijk 104, maar kampte met groot ruimtegebrek. Aan die verhuizing ging een en ander vooraf, zo vertelde de heer De Boer. Everts vader, Evert Smit Sr., was lange tijd penningmeester geweest van het bestuur van de Zaanse Oudheidkamer. Hij erfde het huis Lagedijk 80 (nu het Honig Breethuis) maar vreesde voor de ook toen al niet kinderachtige successierechten. Uiteindelijk wist hij een constructie te bedenken die de toenmalige gemeente Zaandijk eigenaar van het huis maakte. Er werden een aantal voorwaarden opgenomen: zo diende het huis een museale bestemming te krijgen. Daarmee werd de mogelijkheid geschapen om de ZOV-collectie in een ruimer onderkomen te plaatsen. Verder werd bedongen dat de familie Smit een ligplaats voor hun boot achter het huis kon houden en daartoe altijd toegang had. Bij de aanpassingen tot oudheidkamer werden ook een aantal moderne voorzieningen aangebracht: zo kreeg het huis onder meer centrale verwarming. Als eerste huisoppasser werd aangesteld de heer Botteljon, voormalig koster van de Nederlands Hervormde Kerk te Koog aan de Zaan.

In de jaren vijftig werden de behangsel-schilderingen in de tuinkamer gerestaureerd door de firma Van Bohemen uit Den Haag. De heer De Boer was er niet alleen getuige van hoe in de schilderingen retouches werden aangebracht, maar ook hoe de schilderstukken werden bedoekt. Daartoe werden de doeken van de muur genomen en met de verfzijde op de grond gelegd. Daarna werd er met behulp van was en een strijkbout op het oorspronkelijke doek een achterdoek aangebracht. Voor ons is het nu niet meer voor te stellen dat men deze nu kostbaar geworden doeken zo behandelde. Inmiddels zijn de schilderingen enkele jaren geleden opnieuw gerestaureerd, nu naar meer eigentijdse normen.

George Slieker

Neeltje de Jager bewoonde het huis van 1811 tot 1840.

